

til at gælde alle markeder, hvor de før kun omfattede markeder med heste og kreaturer.

Herudover foreslås der gennemført en administrativ forenkling. Efter de gældende regler skal alle markeder godkendes af landbrugsministeren efter høring af landboorganisationerne, politimesteren, kommunen og Veterinærdirektoratet. Efter forslaget er det hensigten at opretholde en godkendelsesordning i forbindelse med etablering af permanente markeder, samlestadde og auktioner, hvorimod godkendelsesordningen for så vidt angår lejlighedsvisse markeder m.v. foreslås erstattet af en anmeldeordning, jf. bestemmelsens stk. 2.

For at sikre mindst mulig administration vil ordningen blive udformet således, at et marked m.v., der er behørigt anmeldt, vil kunne afholdes, hvis anmelderen ikke inden en vis frist har fået anden underretning fra Veterinærdirektoratet og på betingelse af, at de generelle regler om markeder m.v. overholdes. Den mulighed, som Veterinærdirektoratet har efter de gældende regler til at forbyde afholdelse af markeder m.v., vil fortsat bestå, jf. herved også forslaget § 7, stk. 3.

Det allerede gældende krav om dyrlægetilsyn med markeder vil blive opretholdt. I forbindelse med anmeldelsen forudsættes det oplyst, hvilken dyrlæge, der er antaget til at føre tilsyn med markedet, hvorefter Veterinærdirektoratet vil beskikke den pågældende dyrlæge til hvervet.

Efter de gældende regler betales dyrlægens vederlag for tilsyn med godkendte markeder af det offentlige, jf. cirkulære nr. 64 af 15. marts 1962 med senere ændringer, medens indsynsgebyr betales af markedet. I forbindelse med udarbejdelsen af de administrative regler vil denne ordning blive taget op til overvejelse.

Som en konsekvens af godkendelsesordningens bortfald vil de gældende regler om markeder m.v., jf. bl.a. bekendtgørelse nr. 332 af 20. juli 1948 om markedsordningen, blive revideret og udbygget bl.a. med regler om, hvilke dyr, der på samme tid må tilføres markeder, dyrskuer m.v., og om krav til indretning.

Afgørende for om markedet er omfattet af stk. 2 vil være, om det arrangeres af samme arrangør højst 4 gange årligt.

Til § 17

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Baggrunden for bestemmelsen er, at erfaringerne har vist, at smitte også kan spredes via handel med dyr. Det foreslås derfor, at der gives landbrugsministeren bemyndigelse

til at etablere regler om anmeldelse for personer, der erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, dvs. kvæg, får, geder og svin. Herved muliggøres en hurtig kontakt til og informering af de pågældende ved alvorlige sygdomsudbrud.

Landmænd, der omsætter dyr som et naturligt og normalt led i deres husdyrproduktion, tænkes ikke omfattet af bestemmelsen. Afgørende for, hvem der anses for omfattet, vil bl.a. være længden af den periode, hvori den pågældende ejer eller formidler har dyrene i sin varetægt. Ved fastsættelse af denne periode vil der blive taget hensyn til kendte inkubationstider for smitsomme husdyrsygdomme.

Mellemandlere, der køber og sælger dyr uden at have dem i deres varetægt, er også omfattet.

Til stk. 2

Der tænkes fastsat regler, som vil muliggøre en hurtig opsporing af smittekilden i tilfælde af smittespredning gennem den nævnte omsætning af dyr.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver landbrugsministeren mulighed for at udvide reglerne vedrørende omsætning af klovbærende dyr til også at omfatte omsætning af andre dyr end klovbærende.

Til kapitel 6

Bestemmelserne i dette kapitel erstatter lov nr. 211 af 31. maj 1968 om kunstig sædoverføring på husdyr. I forhold til gældende lov foreslås bestemmelserne udvidet med en bemyndigelse til at fastsætte sundhedsmæssige krav til ægtransplantation. Begrundelsen er denne metodes hurtigt voksende anvendelse inden for husdyravlen samt det forhold, at der for adskillige smitsomme sygdommes vedkommende er usikkerhed om, hvorvidt og i givet fald under hvilke forhold, de pågældende sygdomme kan overføres ved ægtransplantation. Det befrugtede æg (embryonet) er omgivet af en kapsel, der i ubeskadiget stand yder beskyttelse mod indtrængen af smitstof som f.eks. virus. Mikroskopisk vurdering af kapslen og vask af de befrugtede æg inden overføring kan derfor indgå som en forebyggende foranstaltning, men da det må anses for sandsynligt, at visse smitstoffer – i særdeleshed virus – kan være til stede inden for kapslen i det ubefrugtede æg, skønnes det nødvendigt at have mulighed for at stille sundhedsmæssige krav til ægdonorer.

Til § 18